

Regeringens Side alt, hvad man kan, for at støde den arbejdende Befolkning fra sig og gøre den til sine bitreste Modstandere.

Det er i og for sig ogsaa en farlig Ting, Regeringen her er inde paa: at opfordre to kontraherende Parter til ved en Lejlighed som denne at se bort fra deres Overenskomster. Jeg skal i denne Forbindelse minde om Højkonjunkturs Dage, da det var vanskeligt altid at faa Arbejderne til at rette sig efter de bestaaende Overenskomster, vanskeligt, fordi Priserne stadig steg og deres Levevilkaar som Følge deraf i høj Grad forringedes; her og dér blev der jo den Gang iværksat uvarslede Arbejdsstandsninger. Paa det Tidspunkt lød der fra en meget kendt Jurist — og ikke blot fra ham, men fra mange Sider — stærke Røster om, at nu skulde der lovgives, ikke blot for at forhindre de ulovlige Arbejdsstandsninger, men der skulde ogsaa ved Lov fastsættes Straffebestemmelser, saaledes at det blev muligt at straffe Personer, der opfordrede til at bryde bestaaende Overenskomster. Hvorledes skal imidlertid Arbejderlederne for Fremtiden med Vægt kunne optræde overfor Arbejderne, naar der igen en Gang kommer en Højkonjunktur? Og den kommer jo, vi vil ikke altid forblive nede i den Bølgedal, hvori vi for Øjeblikket befinder os. Der kommer igen en Tid, hvor Forholdene atter gaar opad, og da vil det blive meget svært for Arbejderlederne at sige til Arbejderne, at de ikke maa stille Krav i Overenskomstperioden. For Arbejderne vil kunne svare: Ja, men hvad gjorde Regeringen, den Gang vi var nede i Bølgedalen? Stod den da paa det Standpunkt, at Lov er Lov og Lov skal holdes, eller at en Overenskomst er en Overenskomst, og at en Overenskomst skal holdes? Nej, det gjorde Regeringen ikke, tværtimod, den opfordrede til, at man skulde se bort fra de bestaaende Overenskomster, den fremsatte altsaa paa indirekte Maade en Opfordring til at bryde bestaaende Aftaler. Det vil derfor blive vanskeligt i kommende Tider at faa Arbejderne til at forstaa, at de, naar en Regering kan tillade sig at stille Forslag som det foreliggende, ikke ogsaa skulde have Lov til at forandre visse Bestemmelser i en Overenskomstperiode. Skulde det blive Resultatet af det, der sker her, idet dette Lovforslag vedtages, tror jeg nok, den højtærede Regering har gjort saavel Arbejderne som Arbejdsgiverne en Bjørnetjeneste ved at fremsætte Lovforslaget. Jeg er bange for, at det vil komme til at hævn sig i Fremtiden, idet Arbejdernes Ledere meget

vanskeligt vil kunne sige til dem, naar Konjunkturerne gaar op: Bare rolig, I skal ikke bryde jer om, hvad der skete den Gang!

Tiden er langt fremskredet, og jeg skal derfor ikke opholde mig længe ved Sagen. For mig staar det saaledes, at dette Lovforslag om Toldbeskyttelse for de to Industrier ikke vil give den Beskyttelse, som Importreguleringen gav dem. Der klæber ved dette Lovforslag forskellige Bestemmelser, som vil være meget ubehagelige for de paagældende Industrier, og navnlig for Skotøjsarbejdernes Vedkommende er Betingelserne af en saadan Beskaffenhed, at der slet ikke kan være Tale om, at Arbejderne vil kunne gaa ind paa dem. Jeg maa derfor udtale, at mit Parti i dette høje Ting, ligesom Tilfældet var med Partiet i det andet høje Ting, ikke kan stemme for Lovforslaget, men maa stemme imod det.

Tvede: Hvis samtlige ærede Medlemmer i dette høje Ting fulgte den Anvisning, som den ærede sidste Taler gav, vilde vi jo ikke staa rigtig godt om nogle Dage, naar Importreguleringen bortfalder, idet der sagtens da vilde være en betydelig Udsigt til Forøgelse af Arbejdsløsheden. Derfor vil jeg rigtignok haabe, at det kun bliver det ærede Medlems Meningsfæller, der følger hans Anvisning. Selv om det her foreslaaede maaske ikke er saa godt som Importregulering, tror jeg dog, at det er væsentligt bedre, end om vi glider ud i det tomme Rum. Det er efter mit Skøn meget beklageligt, at vi fremdeles maa lovgive og træffe Foranstaltninger for at værne Beskæftigelsesmulighederne for Dele af Befolkningen, men saa længe vi har den store Arbejdsløshed, er det, selv om den i den sidste Tid er gaaet ned og, da vi gaar Sommeren i Møde, forhaabentlig yderligere vil gaa ned, nødvendigt at træffe saadanne Foranstaltninger, at vi ikke paa de heromhandlede Omraader glider ud i en ny større Arbejdsløshed.

Der er vel dem, der siger, at vi skal aabne Adgang for Indførsel af billige Fabrikata, for at der kan blive Adgang til at købe billigt, idet det sætter Leveomkostningerne ned, men der skal nu en Gang mere til: der skal ogsaa fortjenes noget, for at man kan være i Stand til at købe. Selv om nu Samfundet har indrettet det saaledes, at ingen lider Nød, er det dog en daarlig Maade at faa sin Indtægt gennem understøttelse og Hjælp, for enhver ærekær Person er det ogsaa en meget lidt tilfredsstillende Maade, og jo mere Arbejde der kan udføres her i Landet, des bedre er det derfor.